

vet mig klart, hvad den ærede Minister mente, men jeg ser mig rigtignok ikke i Stand til at give ham Ret dert. Saavidt jeg forstod, og forstaar den ærede Ministers Mening, var det den, at Spiritustolden og Vintolden burde staa i et vist Forhold til hinanden, saaledes, at man ikke burde nedsette Spiritustolden uden tillige at nedsette Vintolden, og at man i alt Fald burde sørge for, at Tolden paa Vin i Fougstager ikke var høiere end Tolden paa Spiritus i Fougstager: pr. Pot. Den ærede Minister kom til dette Resultat ved, at betragte Spiritus som den stærkeste af disse to Artikler, men han glemte, at Vintolden ogsaa paalægges af andre Grunde end den, at der er Spiritus dert. Vintolden paalægges ikke saameget af Hensyn til den Spiritus, som er dert, som af Hensyn til, at Vinen er en ubestridelig Luxusartikel, samt af Hensyn til en anden Egenskab hos Vinen, nemlig, for at sige det med eet Ord dens Bouquet; denne Egenskab bidrager ogsaa til, at der er sat Told paa den. Hvis man vilde gennemføre Konsekvensen af, hvad den høitæredede Minister den Gang udtalte, vilde det være den, at vi, dersom vi ophævede Brændevinstolden, ikke vilde kunne lægge nogen Told paa Vin, men jeg indser ikke, at der er den mindste Grund dertil; jeg tror, det maa være indlysende for Enhver, at der selv om vi fuldkommen ophæve Brændevinstolden og opgive denne Bestatningsgjenstand, ikke vil være nogen Grund til, at undlade at lægge Told paa Vin. Jeg kommer til dette Resultat, ledet af den Betragtning, at Brændevin er en ubetungtet Fornødenhedsartikel, hvorimod Vin altid er og maa betragtes som en Luxusartikel. I alt Fald rammer denne Betragtning ikke Mindretallets Forslag; thi for Diebtikket er Tolden paa Vinen kun $4\frac{1}{8}$ p. Pot., medens Tolden paa Brændevin er 8 Gr. efter Mindretallets Forslag vil blive 6 p. Pot., og følgende vil Brændevinstolden, efter Mindretallets Forslag vedblive at være høiere end Tolden paa Vin. Efter Regjeringens Forslag i Toldloven skulde Vintolden være 6 p. Pot., saaledes at den vilde blive lige stor efter begge Forslag, og jeg tror i alt Fald, at den høitæredede Minister vil indrømme, at man kan gaa

hertil, men Andet foreligger der ikke; der foreligger ikke noget som helst Forslag om at sætte Vintolden høiere end til 6 p. Om Toldudvalget maasse agter at stille Forslag derom, ved Ingen af os, men i ethvert Fald foreligger det ikke, og i det første Aar vil der under alle Omstændigheder ikke ske nogen Forandring dert, thi selv om Toldudvalget — hvad jeg haaber — faar sin Betænkning færdig, er der dog vistnok ikke megen Sandsynlighed for, at Toldloven kan komme ud i Aar. I det første Aar vil altsaa Vintolden vedblive at være $4\frac{1}{8}$ p. , medens Brændevinstolden efter Mindretallets Forslag vil blive 6 p. pr. Pot. à 8 Grader. Dette Faktum kan den høitæredede Minister ikke benegte, og naar det maa indrømmes, maa ogsaa hans Indvending imod, at vi indsette disse Bestemmelser i Brændevinsloven, bortfalde. — Jeg hørte en anden Indvending fra det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgfreds (S. Kæe), der mente, at det ikke gik an at sætte Bestemmelsen om Spiritustolden ind i denne Lov, fordi der var forskjellige Essenser og andre Substanter, som man derved ikke fik med. Jeg vil imidlertid tillade mig at minde det ærede Medlem om, at Brændevinstolden ved Loven om Krigsskat blev forhøjet med 50%, uden at man da tog nogen af disse Essenser eller Parfumer med. Der skete da ingen Forandring i Tolden paa disse Gjenstande, hvorimod Brændevinstolden, som sagt blev forhøjet med 50%, men hvad er det, vi nu ville gjøre? Vi nedsette ikke engang Tolden med 50%, men kun med en Del af de 50%, og vi bringe altsaa Forholdet henimod, hvad det var efter Loven af 1863; vi bringe det ikke engang ned dertil. Vi maa dog antage, at Loven af 1863 er tilvelebragt gennem en omhyggelig Gjennemtænkning af Forholdet imellem disse Sager, og vi ville bringe Forholdet nærmere dertil, end det er nu. Disse to Forslag under Nr. 2 og 5 staa i en nøt Forbindelse med hinanden, og de virke begge til en Forøgelse af Indtægten, hvorhos de, naar man tager dem begge i Forening, ville virke til noget at nedsette Prisen for Forbrugerne, medens de i Virkeligheden ville dække Statens Behov for det første Aar ligeoverfor den Nedgang i Indtægt, som